

Oponentský posudek diplomové práce

Martina Páleníková Cesty, kameny rozcestníky

Diplomantka si zvolila téma poměrně úzké, do kterého náhodně zahrnuje kronikářské a jiné informace. Text doplňují příběhy pohádkového charakteru, které odhalují význam kamenných objektů. Teoretická část je velice věcná - Martina Páleníková nedokázala překročit popisné rysy a sdělení zážitků. Nesetkáváme se s žádným posunem, ať již asociačním, psychologickým či filozofickým. Chybí důkladná strukturace a analýza tématu. Jsme prostě seznamováni s fakty.

Bylo by však na místě rozebrat a hlouběji osvětlit některé pojmy (magičnost, symboliku aj.), navázat na folklorní či kronikářské pojetí i důsledným mapováním jiných kamenných monumentů na českém území (např. V. Levý). Odtud by bylo možné odvodit cestu k sochám předků českých knížat a jejich dobově podmíněné symboliky (např. J.V.Myslбек). V závěru bych očekávala třeba sochy současných autorů v prostoru krajiny (letní sympozia a dílny), které především v jejich abstraktní podobě působí mnohdy také magicky. Rovněž mi zde chybí jakékoli porovnání kamenných objektů v Evropě (Irsko, Bretaň aj.) nebo ve světě (moai na Velikonočním ostrově, stély jihoamerických indiánů aj.).

Nedostatek vůle k hledání navozuje i výběr literatury, z níž část odpovídá povinné literatuře uváděné v průběhu studia (V. Roeselová, J. Slavík, P. Šamšula, J. Bláha). Je škoda, že se studentka nepřišla podívat na jiné obhajoby diplomových prací, kde by jistě objevila cenné podněty. Domnívám se, že chybějící průběžné i závěrečné konzultace koncepci diplomové práce ublížily.

Nejzdařilejší kapitolou diplomové práce je její didaktická část, která splňuje všechna na ni kladená kritéria. Úkoly jsou pestré, dotýkají se mnoha okruhů, využívají i nové vyjadřovací prostředky. Dlužno dodat, že splňují všechno, co chybí v teoretické části – překračuje hranice naší země i Evropy, vychází nejen z folkloru, ale i ze současného umění, výuku podkládá smyslovými zážitky (objektová tvorba, land-art, výtvarné akce). Diplomantka úspěšně odzkoušela některá zadání na ZUŠ ve svém rodném městě.

Vlastní výtvarná tvorba Martiny Páleníkové začíná jako dokumentace pramenů, dokládá různé znaky a písmové útvary. prostřednictvím fotografie zaznamenává stránky kronik. I kresby jsou zprvu věcné, pozvolna však dochází k posunům – vystupuje světlo a stín, mizejí zbytečné znaky a struktura kamene. Diplomantka zde dochází ke zduchovnění tématu, které se mění na symbolicky působící útvary. Sama cítí, že kresby samy nesplňují její očekávání, rozšiřuje pojetí své práce o počítačovou grafiku, maluje, fotografuje, vytváří land-artové kompozice. Možná by bylo lépe uchopit téma méně způsoby, ale o to soustředěněji. a dospět k dalším výmluvným formám projevu.

Otázky: Jak byste řešila teoretickou část, kdybyste se nechala inspirovat didaktickou část?

Návrh známky: **dobře**

V Praze, 24. dubna 2007

Věra Roeselová, ak. soch.